

карватъ лѣтото въ Арбанаси „на хава“ и тѣ спомогнали за погрѣчването на новото му население. Тѣ отворили и поддържали тамъ грѣцки училища. Едва къмъ 70-тѣ години на миналия вѣкъ населението и тамъ започнало да се отърсва отъ еленизма и отворило българско училище.

СЕМЕЙСТВОТО НА ИЛАРИОНА

Семейството на Илариона е било едно отъ най-виднитѣ въ Арбанаси. Баща му Иванъ Димитровъ Драгостиновъ е българинъ отъ Еленскитѣ колиби. Евгения Хр. Костова, сестра на Илариона, още жива, чувала, че баща ѝ ималъ още 8 по-голъми братя въ Еленско. Иванъ билъ най-малъкъ. Той, още малъкъ, напусналъ Еленскитѣ колиби и отишълъ въ Г. Орѣховица да учи занаятъ. Отначало зало-вилъ абаджийство, но следъ това постѣпилъ на работа въ Арбанаси при Иларионовия дѣдо Х. Панайотъ Х. Атанасоглу. Последниятъ билъ виденъ арбанашки търговецъ суватчия.

Попадналъ на работа при Х. Панайота, Иванъ Драгостиновъ не билъ простъ слуга. Обичай било у богатитѣ арбанасчани въ голѣмата си търговия да взематъ за служащи нѣкои предприемчиви и работливи селянчета, които, щомъ оправдавали надеждитѣ и довѣрието имъ, ставали тѣхни помощници, а следъ това (на старини) — и замѣстници въ цѣлата работа. И за да ги привържатъ къмъ себе си, тѣ дори ги оженвали за свои близки.

Иванъ Драгостиновъ билъ не само работливъ и честенъ момъкъ, но и — уменъ, пресмѣтливъ и тъкмо подходящъ за търговия. Кой знае гдѣ (може би още въ Еленско, въ нѣкое килийно училище), той добилъ грамотностъ на църковно-славянски езикъ и пишелъ доста ясно и разбрано писма. Говоримия грѣцки езикъ научилъ въ семейството на Х. Панайота, но дали е знаелъ и да пише грѣцки